

೪

ಭಾಷಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ: ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಮಹತ್ತ್ವ

- ರಾಜೇಶ್ ಕುಮಾರ್

ಸಾರಾಂಶ: ಈ ಪ್ರಬಂಧವು ಭಾಷಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಿಂದ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ ಮೇಲೆ ಆಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನೋವ್ ಚೋವ್ ಸ್ಕಿಯವರ ಭಾಷಾ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಷಯಗಳ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾರ್ಜನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇದು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಧ್ವನಿ, ಪದ ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಈ ಭಾಷಾ ಜ್ಞಾನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು: ವಾಕ್ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರ- Speech mechanism, ಭಾಷಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ- Linguistic analysis, ಧ್ವನಿಮಾ ಜೋಡಣೆಯ ವಿನ್ಯಾಸ-phonotactic pattern, ಶಬ್ದಾರ್ಥ ನಿರ್ವಚನಾಶಾಸ್ತ್ರ ಲಕ್ಷಣಗಳು- Phi (philology features) features, ಅವ್ಯಾಕರಣಾತ್ಮಕ- Ungrammaticality.

* * *

ಪೀಠಿಕೆ:

ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ ಭಾಷಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯು ಯಾವ ಸೂಚ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಯು ಒಂದು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಅದು ಔಪಚಾರಿಕ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸರದಲ್ಲಿನ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಗೆ ಭಾಷಾರ್ಜನೆಯ ಗ್ರಹಿಕೆಯು (ಒಂದು ಸುಪ್ರಪ್ರಜ್ಞಾವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ) ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಈ ಲೇಖನವು ಶೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಜ್ಞಾನವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯೊಂದನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇವೆರಡೂ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿವೆ, ಅಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಜ್ಞಾನವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಭಾಷೆಯು ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಭಾಷೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನಾತ್ಮಕ ಜ್ಞಾನದ ಅರಿವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಸಮಾಜದೊಳಗೆ ಭವಿಷ್ಯದ ನಾಗರಿಕರ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ವಿಕಾಸ ಮಾಡುವ ಹಂಬಲವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಶಿಕ್ಷಕರ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾಳಜಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರಿಯುವ, ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಬಳಸುವ ಪ್ರಭೇದಗಳಿಗೆ (species) ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಜೈವಿಕವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ (ಚೋಮ್‌ಸ್ಕಿ ೧೯೮೬). ಭಾಷೆಯು ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಪ್ರಚೋದಕಗಳು ಸಿಕ್ಕರೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಕ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಭಾಷೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವಕ್ಕೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಬಹಳಷ್ಟು ಅಂಶಗಳಿವೆ, ಆದರೂ ಅವು ಒಂದರಿಂದಿನ್ನೊಂದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಅಥವಾ ನಿಯಮಗಳು ಕಡಮೆ ಇದ್ದಷ್ಟೂ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬುದನ್ನು ಭಾಷಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ (ಚೋಮ್‌ಸ್ಕಿ, ೧೯೬೫). ಪಾಣಿನಿಯ ಅನಂತರದ ವ್ಯಾಕರಣಕಾರರು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರಳ ವ್ಯಾಕರಣದ ಒಂದು ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಭಾಷೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಸಂರಚನೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಾವು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅನಂತರ ಅದರ ಒಳಗೆ ಏನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು, ಹೊರತು ಸರಳರೇಖಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಒಂದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಪೂರಕವಾಗಿ ಸೇರಿಸುತ್ತ ಹೋಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ (additive) ಅಲ್ಲ (ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ, ೨೦೦೬). ಮಗುವೊಂದು ತನ್ನ ಭಾಷೆಯ ಬಗೆಗೆ ಏನನ್ನು ಅರಿತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ನಾನು ಅಂತಹ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ ಬಗೆಗೆ ಏನನ್ನು ಧ್ವನಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಮಗುವು ತನ್ನ ಭಾಷೆಯ ಸಂರಚನೆ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯ ಬಗೆಗೆ ಏನನ್ನು ಅರಿತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಾವು ಕಲಿಸಲು ಹೊರಟ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಲೇಖನವು ಭಾಷೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು

ಸಂರಚನೆಯ ಮೇಲೆ ಧ್ವನಿಗಳು, ಪದಗಳು ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯ ಹೀಗೆ ಮೂರು ಹಂತದ ಸ್ಥೂಲವಾದ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ವಾಕ್ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರ ಮತ್ತು ಧ್ವನಿಗಳು

ಈ ವಿಭಾಗವು ವಾಕ್ ಧ್ವನಿಗಳ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳ ಬಗೆಗೆ ಇದೆ: ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಧ್ವನಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮತ್ತು ಧ್ವನಿ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರೋಚ್ಚಾರಣೆಯ ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಕಾಲಾವಧಿ (ಹ್ರಸ್ವ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘ) ಮತ್ತು ಉಚ್ಚಾರಣೆಯ ಜಾಗಗಳ (ಹಿಂದೆ, ಮಧ್ಯ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ) ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ (೧).

ಸ್ವರೋಚ್ಚಾರಣೆಯ ಧ್ವನಿಗಳು

1. ಕ್ರಮ:	ಹ್ರಸ್ವ	ದೀರ್ಘ	ಹ್ರಸ್ವ	ದೀರ್ಘ	ಹ್ರಸ್ವ	ದೀರ್ಘ
	अ	आ	इ	ई	उ	ऊ
	a (ಅ)	aa (ಆ)	I (ಇ)	ii (ಈ)	u (ಉ)	uu (ಊ)
ಜಾಗಗಳು	ಹಿಂದೆ	ಹಿಂದೆ	ಮಧ್ಯ	ಮಧ್ಯ	ಮುಂದೆ	ಮುಂದೆ

ವ್ಯಂಜನಧ್ವನಿಗಳು

ಬಾಯಿಯ (ಧ್ವನಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಪ್ರದೇಶ) ಹಲವು ಭಾಗಗಳು ವ್ಯಂಜನ ಧ್ವನಿಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯ ಉಗಮ ಸ್ಥಾನಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯ ವ್ಯಂಜನ ಧ್ವನಿಗಳು(ಕನ್ನಡದಲ್ಲೂ ಹೀಗೆಯೇ- ಪರಿಶೀಲಕರು(ಪಶೀ)) ಕಂಠ್ಯ, ತಾಲವ್ಯ, ಮೂರ್ಧನ್ಯ, ದಂತ್ಯ ಮತ್ತು ಓಷ್ಠ್ಯ ಎಂಬ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯ ರೀತಿಗಳು ಅವುಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಅರುಹುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡೋಣ. ಕೋಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ನಾಲ್ಕು ಲಂಬ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿನ ವ್ಯಂಜನಗಳು ಮೌಖಿಕ ಧ್ವನಿಗಳಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಲಂಬ ಸಾಲಿನ ವ್ಯಂಜನಗಳು ನಾಸಿಕ ಧ್ವನಿಗಳಾಗಿವೆ. ಮೌಖಿಕ ಧ್ವನಿಗಳಲ್ಲಿ

ಮೊದಲ ಎರಡು ಲಂಬ ಸಾಲುಗಳು ಅಘೋಷಿತ (non-voiced) ಧ್ವನಿಗಳು, ಕೊನೆಯ ಎರಡು ಲಂಬ ಸಾಲುಗಳು ಘೋಷಿತ (voiced) ಧ್ವನಿಗಳಾಗಿವೆ. ಮಹಾಪ್ರಾಣೋಚ್ಚಾರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅವು ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿ (೨).

ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು

		ಅಲ್ಪಪ್ರಾಣ ಅಘೋಷಿತ	ಮಹಾಪ್ರಾಣ ಅಘೋಷಿತ	ಅಲ್ಪಪ್ರಾಣ	ಮಹಾಪ್ರಾಣ ಘೋಷಿತ	ನಾಸಿಕ
	ಕಂಠ್ಯ	ಕ	ಖ	ಗ	ಘ	ಙ
ಸ್ಥಾನಗಳು		k (ಕ)	kh (ಖ)	g (ಗ)	gh (ಘ)	ng (ಙ)
	ತಾಲವ್ಯ	ಚ	ಛ	ಜ	ಝ	ಞ
		c (ಚ)	ch (ಛ)	j (ಜ)	jh (ಝ)	ny (ಞ)

ಬಹುವಚನ: ವಚನ ಮತ್ತು ಲಿಂಗ

ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳು 'ಆ' (aa) ದಿಂದ ಕೊನೆಯಾಗುವ ನಾಮಪದಗಳನ್ನು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಎಂದೂ 'ಈ' (ii) ಯಿಂದ ಕೊನೆಯಾಗುವ ನಾಮಪದಗಳನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಎಂದೂ ಮತ್ತು ಉಳಿದವು ಅಪವಾದಗಳು/ಹೊರತಾದವು ಎಂದೂ ವರ್ಣಿಸುತ್ತವೆ. ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಾಮಪದವೂ ಒಂದೋ ಪುಲ್ಲಿಂಗವಾಗಿರಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗವಾಗಿರಬೇಕು, ಯಾಕೆಂದರೆ ವಾಕ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ನಾಮಪದ ಲಿಂಗವಾಗುವುದು ಬಿಡುವುದು ಯಾದೃಚ್ಛಿಕ (ನಿಶ್ಚಿತ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ). ಭಾಷೆಯೆಂದರೆ ನಿಯಮಾಧಾರಿತ

ವಿದ್ಯಮಾನ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವು 'ಅಪವಾದಗಳ' ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ತಳ್ಳಿಹಾಕುತ್ತದೆ. ಈಗ ಹಿಂದಿ ನಾಮಪದಗಳ ಯಾದೃಚ್ಛಿಕ (arbitrary) ಲಿಂಗದ ಹಂಚಿಕೆಗೂ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸದ ಅಪವಾದಗಳು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೂ ವಿವರಣೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಮತ್ತು ನಿಯಮಾಧಾರಿತ ಮಾದರಿ ಇರುವುದು ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮೂಲ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನೊಮ್ಮೆ (೩) ನೋಡೋಣ.

ಪುಲ್ಲಿಂಗ	ಏಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
	ಲಡಕಾ ಬಾಯ್ (ಹುಡುಗ)	ಲಡಕೇ
	ಘರ್ (ಮನೆ) ಹೌಸ್	ಘರ್
	ಧೋಭಿ ಮ್ಯಾನ್ (ಅಗಸ) ವಾಶರ್	ಧೋಭಿ
ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ	ಲಡಕಿ ಗರ್ಲ್ (ಹುಡುಗಿ)	ಲಡಕಿಯಾಂ
	ಕಮೀಜ್ (ಅಂಗಿ) ಶರ್ಟ್	ಕಮೀಜೇಂ
	ಮಾಲಾ ನೆಕ್ಲೇಸ್ (ಸರ)	ಮಾಲಾಯೇಂ

ಆ ಸ್ವರದಿಂದ ಕೊನೆಯಾಗುವ ನಾಮಪದಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗಗಳಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಈ ಸ್ವರದಿಂದ ಕೊನೆಯಾಗುವಂಥವು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗಗಳಾಗಿವೆ. ಇದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಬಂದ ಅಂತಸ್ಥ ಅರಿವುಗಳಿಂದಾಗಿ (native intuition) ವಿಶದವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಣವು ಧೋಭಿ (ಪುಲ್ಲಿಂಗ) ಮತ್ತು ಘರ್ (ಪುಲ್ಲಿಂಗ) ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಮುರಿಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರದ ಪುಲ್ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ; ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಎಂಬ ದೀರ್ಘ ಸ್ವರ ಬರುವ ನಾಮಪದಗಳು

ಮತ್ತು ಆ ಸ್ವರವೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲದರಿಂದ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ನಾಮಪದಗಳು. ಆ ದೀರ್ಘಸ್ವರದೊಂದಿಗೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ನಾಮಪದಗಳು ಬಹುವಚನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎ ಸ್ವರದಿಂದ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆ ಸ್ವರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ಯಾವ ಅಕ್ಷರದಿಂದ ಕೊನೆಗೊಂಡರೂ ಆ ನಾಮಪದಗಳು ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ರೂಪಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಧೋಭಿ ಮತ್ತು ಘರ್ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವು ಪುಲ್ಲಿಂಗಗಳು. ಇದೇ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರದ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ರೂಪಗಳಿವೆ; ಒಂದು ಈ ಯಿಂದ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವಂಥದ್ದು, ಮತ್ತೊಂದು ಈ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದೆಲ್ಲದರಿಂದ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವಂಥದ್ದು. ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಇವೆರಡೂ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳಿವೆ. ಈ ಸ್ವರದಿಂದ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ನಾಮಪದಗಳು ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಇಯಾನ್ ಎಂದಾಗುತ್ತವೆ. ಮಾಲಾ (ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ) ದಂತಹ ನಾಮಪದಗಳು ಕಮೀಜ್ (ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ) ನಂತೆ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಇವೆರಡೂ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ರೂಪಗಳು ಮತ್ತು ಇವೆರಡೂ ಈ ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯದರಿಂದ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ನಾಮಪದಗಳು. ಈ ವಿವರಣೆಯು ಅಪವಾದಗಳಿಗೆ ಎಡೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮೂಲ ಮಾದರಿಯ ಜ್ಞಾನವು ಭಾಷೆಯೆಂಬುದು ನಿಯಮಾಧಾರಿತ ವಿದ್ಯಮಾನ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಜ್ಞಾನವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ; ಇಲ್ಲಿ ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನಿದರ್ಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅನುನಾಸಿಕಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ (ಸಾಂಗತ್ಯ)

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಧ್ವನಿಮಾ ಜೋಡಣೆಯ ವಿನ್ಯಾಸವು (phono tactic pattern CVCV) ಆಗಿದೆ. ಒಂದು ಶಬ್ದದ ರಚನೆಗೆ ಸ್ವರ ಮತ್ತು ವ್ಯಂಜನಗಳೆರಡೂ ಬೇಕು. ಶಬ್ದ ರಚನೆಗೆ ವ್ಯಂಜನಗಳಂತೂ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾಗಿವೆ, ಆದರೂ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸ್ವರಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಶಬ್ದಗಳ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿದ ಒಂದು ಶಬ್ದವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಜನಗಳ ಗುಚ್ಛವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಶಬ್ದಗಳು ಬಹಳಷ್ಟಿವೆ. ಎಲ್ಲ ವ್ಯಂಜನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು 'ಅ' ಸ್ವರವು ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗುಚ್ಛದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ವ್ಯಂಜನವು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾದ ಸ್ವರದ ಗುಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಕೆಳಗೆ (೪) ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳು, ಮೊದಲ

ವ್ಯಂಜನವು ಅನುನಾಸಿಕವಾಗಿರುವ ಅನುನಾಸಿಕಗಳ ಗುಚ್ಛವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. (ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ! ನಮ್ಮ ೧೮ನೇ ಶತಮಾನದ ಬರಹಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಬರಹವನ್ನೇ ಕಾಣಬಹುದು. ಉದಾ: ನನ್ನನ, ಕಣ್ಣ, ಚಿಪ್ಪಲ, ಕಮ್ಮನಿ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಈಗ ಸೊನ್ನೆ ಬರೆದರೂ ಉಚ್ಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸುವುದು ಆಯಾ ವರ್ಗದ ಅನುನಾಸಿಕವೇ!-ಪಶೀ)

ಪಂಖಾ	ಫ್ಯಾನ್	ಫ್ಯಾನು	[ಪ+ಜ+ಖಾ= ಪಂಖಾ/ಪಜಖಾ]
ಪಂಜಾ	ಪಾಮ್	ಹಸ್ತ	[ಪ+ಇ+ಜಾ=ಪಂಜಾ/ಪಇಜಾ]
ಅಂಡಾ	ಎಗ್	ಮೊಟ್ಟೆ	[ಅ+ಣ್+ಡಾ= ಅಂಡಾ/ಅಣ್ಡಾ]
ಅಂಧಾ	ಬ್ಯೆಂಡ್	ಕುರುಡ	[ಅ+ನ್+ ಧಾ=ಅಂಧಾ/ಅನ್ಧಾ]
ಖಿಂಭಾ	ಪೋಲ್	ಕಂಬ	[ಖಿ+ಮ್+ಭಾ=ಖಿಂಭಾ/ಖಿಂಮ್ಭಾ]

ಮೇಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅನುನಾಸಿಕ ವ್ಯಂಜನ (nasal consonant) ಮತ್ತು ಅದರ ಅನಂತರದ ಒಂದು ವ್ಯಂಜನ ಧ್ವನಿಯೊಡನೆ ಒಂದು ಗುಚ್ಛವಾಗಿದೆ. ಪಂಖಾ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಅನುನಾಸಿಕದ ಅನಂತರ ಕಂಠ್ಯ ಧ್ವನಿಯ ಖಿ ವ್ಯಂಜನವಿದೆ. ಪಂಜಾ ದಲ್ಲಿ ಅನುನಾಸಿಕದ ಅನಂತರ ಬರುವ ವ್ಯಂಜನವು ತಾಲವ್ಯವಾಗಿದೆ; ಅಂಡಾ ದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಧನ್ಯ, ಅಂಧಾ ದಲ್ಲಿ ದಂತ್ಯ ಮತ್ತು ಕಂಭಾ ದಲ್ಲಿ ಓಷ್ಠ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಗುಚ್ಛಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಭಾವಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಸಂಗತಿಗಳು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಗುಚ್ಛಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಜನದ ಅನುನಾಸಿಕ ಗುಣವನ್ನು ವ್ಯಂಜನಗಳ ಉಚ್ಚಾರದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೋಡಿ ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅನುನಾಸಿಕಗಳು ಮತ್ತು ಮೌಖಿಕ ಧ್ವನಿಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಉಚ್ಚಾರಗಳ ಸ್ಥಾನವು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ; ಪಂಖಾ ದಲ್ಲಿ ಕಂಠ್ಯ ಅನುನಾಸಿಕ, ಪಂಜಾ ದಲ್ಲಿ ತಾಲವ್ಯ ಅನುನಾಸಿಕ, ಅಂಡಾ ದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಧನ್ಯ ಅನುನಾಸಿಕ, ಅಂಧಾ ದಲ್ಲಿ ದಂತ್ಯ ಅನುನಾಸಿಕ ಮತ್ತು ಕಂಭಾ ದಲ್ಲಿ ಓಷ್ಠ್ಯ ಅನುನಾಸಿಕ. ಈ ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನೇ ಅನುನಾಸಿಕಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ (ಸಾಂಗತ್ಯ) ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು. ಹೀಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ಭಾಷಿಕ ವಿದ್ಯಮಾನವು (cross linguistic phenomenon) ನಿಯಮಾಧಾರಿತ ಭಾಷಾ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೂಡಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ತಕ್ಕ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತವೆ.

ವಾಕ್ಯರಚನೆ

ಭಾಷೆಯು ಒಂದು ನಿಯಮಾಧಾರಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ವಾಕ್ಯಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅನ್ವಯಕ್ರಮಗಳು (agreement systems), ನಿಷೇಧೋಕ್ತಿ, ಮತ್ತು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಧ್ರುವೀಯ ಘಟಕಗಳಿಂದ (Negative polarity items) ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಭಾಗಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಅವು ಕರ್ತೃ ಮತ್ತು ಆಖ್ಯಾತ (ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೆಡಿಕೇಟ್). ಆಖ್ಯಾತವು ಒಂದು ಕ್ರಿಯಾಪದ ಮತ್ತು ಒಂದು ಕರ್ಮಪದವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ತತ್ತ್ವಗಳು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಒಂದು ಕರ್ತೃ ಪದ ಮತ್ತು ಒಂದು ಕ್ರಿಯಾಪದ ಇರದೇ ವಾಕ್ಯವೊಂದು ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಈ ಎರಡು ಭಾಗಗಳ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ನಿರ್ವಚನಾಶಾಸ್ತ್ರ (ಫೈ ಫೀಚರ್ಸ್) ಲಕ್ಷಣಗಳ ನಡುವೆ ಅನ್ವಯಕ್ರಮ ಇರಬೇಕು.

ಅನ್ವಯಕ್ರಮ

ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಶಬ್ದಾರ್ಥ ನಿರ್ವಚನಾಶಾಸ್ತ್ರ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕರ್ತೃಪದಗಳು ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಭಾಷೆಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಚನ, ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಲಿಂಗರೂಪಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ನಾಮಪದ(ಕರ್ತೃಪದ) ಗುಚ್ಛದಲ್ಲಿ (noun phrase) ಬರುವ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕ್ರಿಯಾಪದ ಗುಚ್ಛದ (verb phrase) ಲಕ್ಷಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕ್ರಿಯಾಪದದಲ್ಲಿ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಇರುವ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಭಾಷೆಗಳು ಒಂದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ.

೫. ರಾಜು ಮೂವಿ ದೇಖ್ ರಹಾ ಥಾ

ರಾಜು-ಏಕ-ಪು ಮೂವಿ-ಏಕ-ಸ್ತ್ರೀ ವಾಚ್ (cont)-ಏಕ-ಪು ಭೂತ-ಏಕ-ಪು

ರಾಜು(ಪು-ಏಕ) ವಾಸ್ (ಪು-ಏಕ) ವಾಚಿಂಗ್ ಅ ಮೂವಿ (ಸ್ತ್ರೀ-ಏಕ)

(ರಾಜು ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ)

ಹಿಂದಿ ವಾಕ್ಯದ ಕ್ರಿಯಾಪದದಲ್ಲಿ ವಚನ ಮತ್ತು ಲಿಂಗ ಇವೆರಡೂ ಕಾಣಬೇಕು. (ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ- ಪ್ರಥಮ ಪುರುಷ (third person) ಏಕವಚನ

ಕ್ರಿಯಾಪದದಲ್ಲಿ ವಚನ, ಲಿಂಗ ಎರಡೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಉದಾ: ಗೀತಾ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿದಳು. ಆದರೆ ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಏಕವಚನ ಕ್ರಿಯಾಪದದಲ್ಲಿ ವಚನವಿರುತ್ತದೆ, ಲಿಂಗವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾ: ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. -ಪಶೀ) (೫ ರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಹಾಗೆ), ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ವಚನವು ಮಾತ್ರ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ (೫) ರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. (೫) ರ ಹಿಂದಿ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃಪದ 'ರಾಜು'ವಿನ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಏಕವಚನ ರೂಪವು ಆ ವಾಕ್ಯದ ಕ್ರಿಯಾಪದವಾದ ದೇಖ್ ರಹಾ ಥಾ ದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಅದೇ ಮೌಲ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇದು ಕರ್ತೃ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಪದದ ನಡುವಿನ ಹೊಂದಿಕೆಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಪದ ಜೋಡಣೆಯ ಕ್ರಮ

ಕರ್ತೃಪದ - ಕರ್ಮಪದ -ಕ್ರಿಯಾಪದ

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿನ ಪದ ಜೋಡಣೆಯ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕರ್ತೃಪದವು ಆಖ್ಯಾತ (ಪ್ರೆಡಿಕೇಟ್) ಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಭಾಷೆಗಳು ಆಖ್ಯಾತದೊಳಗಿನ (ಪ್ರೆಡಿಕೇಟ್‌ನೊಳಗಿನ) ಕರ್ಮಪದದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಭಿನ್ನವಿರುತ್ತವೆ. ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಆಖ್ಯಾತದೊಳಗಿನ (ಪ್ರೆಡಿಕೇಟ್‌ನೊಳಗಿನ) ಕರ್ಮಪದವು ಕ್ರಿಯಾಪದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಪದವು ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಅನಂತರ ಬರುತ್ತದೆ.

೬. ಸೀಮಾ ನೇ ರಾಜೂ ಕೋ ಕಪಡೇ ದಿಯೇ

ಸೀಮಾ-ಏ-ಸ್ತ್ರೀ ERG ರಾಜು-ಪು-ಏ ಟು ಕ್ಲೋಥ್-ಬಹು-ಪು
ಗಿವ್-PERF-ಪು-ಬಹು

'ಸೀಮಾ ಗೇವ್ ಕ್ಲೋಥ್ ಟು ರಾಜು.'

(ಸೀಮಾಳು ರಾಜುವಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು)

(೬) ರಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃ ನಾಮಪದವು ಆಖ್ಯಾತಕ್ಕಿಂತ (ಪ್ರೆಡಿಕೇಟ್) ಮೊದಲು ಬಂತು. ಆಖ್ಯಾತದೊಳಗೆ (ಪ್ರೆಡಿಕೇಟ್‌ನೊಳಗೆ) ಕರ್ಮಪದಗಳು ಕ್ರಿಯಾಪದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಬಂದವು. ಈ ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಆಖ್ಯಾತದೊಳಗೆ (ಪ್ರೆಡಿಕೇಟ್‌ನೊಳಗೆ) ಪರೋಕ್ಷ ಕರ್ಮವು ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಅಪರೋಕ್ಷ ಕರ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿದೆವು.

ನಿಷೇಧೋಕ್ತಿ ಮತ್ತು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಧ್ರುವೀಯ ಘಟಕಗಳು (Negative Polarity Items)

ಮನುಷ್ಯರ ಭಾಷೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಆಕರ್ಷಕ ಅಂಶವೆಂದರೆ ನಿಷೇಧೋಕ್ತಿ. ನಿಷೇಧೋಕ್ತಿಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯು ಭಾಷೆಯ ಹಲವು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ಅಂಶಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಭಾಷೆಯ ಅಧಿಗ್ರಹಣ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ನಿಷೇಧಾರ್ಥಕ ಸೂಚಿಗಳು

ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಷೇಧೋಕ್ತಿಗೆ ಮೂರು ಸೂಚಿಗಳಿವೆ; (ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರು ನಿಷೇಧೋಕ್ತಿಗಳಿವೆ, ಇಲ್ಲ, ಅಲ್ಲ, ಬೇಡ-ಪಶೀ) ನಹೀ, ನಾ ಮತ್ತು ಮತ್. ನಹೀ ಮತ್ತು ನಾ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ, (೭) ನ್ನು ನೋಡಿ. ಆದರೆ ಮತ್ ಎಂಬುದು ಆಜ್ಞಾರ್ಥಕ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತದೆ, (೮) ರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ. ಒಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆಯ ನಿಷೇಧೋಕ್ತಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿಷೇಧೋಕ್ತಿ (sentential) ಮತ್ತೊಂದು ಘಟಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ (constituent) ನಿಷೇಧೋಕ್ತಿ. ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇಡೀ ವಾಕ್ಯವನ್ನೇ (೭ ನ್ನು ನೋಡಿ) ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಘಟಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು (೯) ತಾನು ಯಾವುದರ ಅನಂತರ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಘಟಕವನ್ನಷ್ಟೇ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

೭. ರಾಜು ಆಜ್ [ನಹೀ/ನಾ/*ಮತ್ ಆಯೇಗಾ]

ರಾಜು ಟುಡೇ ನಿಷೇಧಾರ್ಥ ಕಮ್-ಭವಿಷ್ಯತ್-ಪು-ಏಕ

'ರಾಜು ಎಲ್ ನಾಟ್ ಕಮ್ ಟುಡೇ.'

(ರಾಜು ಇವತ್ತು ಬರುವುದಿಲ್ಲ)

೮. (ತುಮ್) [ಮತ್/ನಹೀ/ನಾ ಜಾವೋ]

ಯು ನಿಷೇಧಾರ್ಥ ಗೋ-ಆಜ್ಞಾರ್ಥಕ

'ಡೋಂಟ್ ಗೋ.'

(ನೀನು ಹೋಗಬೇಡ)

೪೪ \ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆ: ಸಂಪುಟ- ೨ ನುಡಿ ಕಲಿಸುವ ನೂರು ದಾರಿ

೯. ಹಮ್ [ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ ಸೇ ನಹೀ] (ಕಾರ್ ಸೇ) ಜಾಯೇಂಗೇ

ವಿ ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ ಬೈ ನಿಷೇಧಾರ್ಥ ಕಾರ್ ಬೈ ಗೋ-ಭವಿಷ್ಯತ್-ಪು-ಏಕ್
'ವಿ ವಿಲ್ ಗೋ ಬೈ ಕಾರ್ ಬಟ್ ನಾಟ್ ಬೈ ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್.'

(ನಾವು ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಅಲ್ಲ ಕಾರಿನಿಂದ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ)

ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಧ್ರುವೀಯ ಘಟಕಗಳಿಗೆ ಅನುಮತಿ

ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಏಕ್ ಪೂಟಿ ಕೌಡಿ 'a red cent' (ಒಂದು ನಯಾಪೈಸೆ), ಹರಗಿಜ್/ಕತ್ಯೆ 'at any cost' (ಸುತಾರಾಂ/ಖಂಡಿತಾ) ಮತ್ತು ಕೋಯೀ/ಕಿಸೀ 'any' (ಯಾರೋ/ಯಾವುದೋ) ರೀತಿಯ ಅಂಶಗಳು ಆ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಷೇಧಾರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪ್ರತ್ಯಯ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗುತ್ತವೆ. ನಿಷೇಧಾರ್ಥಕ ಪ್ರತ್ಯಯ ಇರದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಘಟಕಗಳನ್ನು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ತರುವುದರಿಂದ ಅದು ಅವ್ಯಾಕರಣಾತ್ಮಕಕ್ಕೆ (ungrammaticality) ದಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ, (೧೦೨-ಬ) ನೋಡಿ. ಇವುಗಳನ್ನೇ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಧ್ರುವೀಯ ಘಟಕಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

೧೦೨. ಗರೀಬೋ ಕೋ ಏಕ್ ಪೂಟಿ ಕೌಡಿ *(ನಹೀ) ಮಿಲಿ

ಪೂರ್-ಬಹು-OBL ಟು ಒನ್ ಬ್ರೋಕನ್ ಶೆಲ್ ನಿಷೇಧಾರ್ಥ

ಗೆಟ್-PERF-ಸ್ತ್ರೀ

'ದ ಪೂರ್ ಡಿಡ್ ನಾಟ್ ಗೆಟ್ ಅ ರೆಡ್ ಸೆಂಟ್.'

(ಬಡವರಿಗೆ ಒಂದು ನಯಾಪೈಸೆಯೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ)

ಬ. ರಾಜು ಹರ್ಗಿಜ್/ಕತ್ಯೆ *(ನಹೀ) ಆಯೇಗಾ

ರಾಜು ಅಟ್ ಅನಿ ಕಾಸ್ತ್ ನಿಷೇಧಾರ್ಥ ಕಮ್-ಪು-ಏಕ್-ಭವಿಷ್ಯತ್

'ರಾಜು ವಿಲ್ ನಾಟ್ ಕಮ್ ಅಟ್ ಆಲ್/ಅಟ್ ಅನಿ ಕಾಸ್ತ್.'

(ರಾಜು ಖಂಡಿತಾ ಬರುವುದಿಲ್ಲ)

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಷೇಧಾರ್ಥಕ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಇರದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೆಲವು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಧ್ರುವೀಯ ಘಟಕಗಳಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. (೧೧೨) ಮತ್ತು (೧೨೨) ದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಂತೆ ನಿಷೇಧಾರ್ಥಕ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಇರದೇ ಇದ್ದರೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ.

೧೧೦. ರಾಜು ನೇ ಕಿಸೀ ಕೋ ಮಾರಾ?

ರಾಜು ERG ಸಮ್‌ಒನ್ ಟು ಹಿಟ್-ಪು-ಏಕ-ಪರ್‌ಫೆಕ್ಟ್

'ಡಿಡ್ ರಾಜು ಹಿಟ್ ಎನಿಒನ್?'

(ರಾಜು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹೊಡೆದನೆ?)

೧೧೧. *ರಾಜು ಹರ್ಗಿಜ್/ಕತ್ಯೆ ಆಯೇಗಾ?

ರಾಜು ಅಟ್ ಎನಿ ಕಾಸ್ತ್ ಕಮ್-ಪು-ಏಕ-ಭವಿಷ್ಯತ್

'ಏಲ್ ರಾಜು ಕಮ್ ಎಟ್ ಆಲ್/ಎಟ್ ಎನಿ ಕಾಸ್ತ್?'

(ರಾಜು ಖಂಡಿತಾ ಬರುವನೇ?)

೧೧೨. ರಾಜು ಕಿಸಿ ಕೋ ಮಾರ್ ಸಕ್ತಾ ಹೈ

ರಾಜು ಸಮ್‌ಒನ್ ಟು ಹಿಟ್ ಕ್ಯಾನ್-IMPF-ಪು-ಏಕ-PRES-S

'ರಾಜು ಕ್ಯಾನ್ ಹಿಟ್ ಎನಿಒನ್.'

(ರಾಜು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಹೊಡೆಯಬಹುದು)

೧೧೩. ರಾಜು ಹರ್ಗಿಜ್/ಕತ್ಯೆ ಸೀಮಾ ಕೋ ಮಾರ್ ಸಕ್ತಾ ಹೈ

ರಾಜು ಅಟ್ ಅನಿ ಕಾಸ್ತ್ ಸೀಮಾ ಟು ಹಿಟ್ ಕ್ಯಾನ್-IMPF-ಪು-ಏಕ-PRES-S

'ರಾಜು ಕ್ಯಾನ್ ಹಿಟ್ ಸೀಮಾ ಎಟ್ ಆಲ್/ಅಟ್ ಅನಿ ಕಾಸ್ತ್.'

(ರಾಜು ಖಂಡಿತಾ ಸೀಮಾಳನ್ನು ಹೊಡೆಯಬಹುದು)

(೧೧೦) ಮತ್ತು (೧೧೨) ದ ವ್ಯಾಕರಣಾತ್ಮಕದಿಂದ (grammaticality)

ತಿಳಿದುಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ರೀತಿಸೂಚಕಗಳಿಗೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಧ್ರುವೀಯ ಘಟಕಗಳನ್ನು ವಾಕ್ಯದೊಳಗೆ ತರಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ.

ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ರೀತಿಸೂಚಕಗಳು ಕೇವಲ ಕಿಸೀ 'any' ರೀತಿಯ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಧ್ರುವೀಯ ಘಟಕಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಾಕ್ಯದೊಳಗೆ ಬರಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡುತ್ತವೆ;

ಹರ್ಗಿಜ್/ಕತ್ಯೆ 'at any cost' ತರಹದ ಘಟಕಗಳಿಗಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಇದನ್ನು (೧೧೩) (೧೧೪) ದ ಅವ್ಯಾಕರಣಾತ್ಮಕವು

(ungrammaticality) ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರದ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಧ್ರುವೀಯ ಘಟಕಗಳಿದ್ದಾವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಕಾರದ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಧ್ರುವೀಯ ಘಟಕಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಸಿಗಲು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲೊಂದು ನಿಷೇಧಾತ್ಮಕ ಸೂಚಿ ಬೇಕೇಬೇಕು. ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಕಾರದ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಧ್ರುವೀಯ ಘಟಕಕ್ಕೆ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಷೇಧಾತ್ಮಕ ಸೂಚಿಯು ಇರದೇ ಇದ್ದರೂ

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ರೀತಿಸೂಚಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅನುಮತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ (ಕುಮಾರ್, ೨೦೦೬).

ಉಪಸಂಹಾರ

ಈಗ, ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಯಾವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ? ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ವಿವರಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಕಡಮೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇವು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಸರಳವಾದ ನಿರೂಪಣೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಕ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ಕಲಿಕೆಯು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷಾರ್ಜನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸ ಹೊರಟರೆ ಕಲಿಕೆಯು ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸರಳರೇಖಾತ್ಮಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಯೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿದಂತೆ, ಒಂದು ಇಟ್ಟಿಗೆಯ ಅನಂತರ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಇಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ, ಭಾಷಾವಿಜ್ಞಾನದ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಸೃಜಿಸಿದರೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯು ನಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರವಾಗಬೇಕು. ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೇರವಾದ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶವು ಅಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅದು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು (ಕ್ರಶೇನ್, ೧೯೮೫, ೨೦೦೩). ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಂಡಿಸಿದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಭಾಷಾರ್ಜನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಷ್ಟೂ ಕಡಮೆ ನಿಯಮಗಳು, ವ್ಯಾಕರಣ ಸರಳವಾದಷ್ಟೂ ಕಡಮೆ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಯು ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ್ದಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಯೂ ಅಮೋಘವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

* * *

ಪರಾಮರ್ಶನೆಗಳು:

1. Agnihotri, R K (2006). Hindi: An essential grammar. London: Routledge
2. Chomsky, N (1965). Aspects of the theory syntax. Cambridge, MA: The MIT Press
3. Chomsky, N (1986). Knowledge of language: Its nature, origin and use. New York: Praeger

4. Krashen, S (1985). The input hypothesis: Issues and implications. Longman
5. Krashen, S (2003). Explorations in language acquisition and use. Portsmouth: Heinemann
6. Kumar, R (2006). Syntax of negation and licensing of negative polarity items in Hindi. New York: Routledge R

* * *

ಚಿಂತನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು:

೧. ಭಾಷಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ?
೨. ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಧ್ರುವೀಯ ಘಟಕಗಳು ಎಂದರೇನು?
೩. ಭಾಷಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಎಂದರೇನು?
೪. ಭಾಷೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಅಂತಸ್ಥ ಅರಿವಿಗೂ ಭಾಷಾರ್ಜನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ?

ರಾಜೇಶ್ ಕುಮಾರ್ (ಪಿಎಚ್.ಡಿ., ಇಲಿನಾಯಿಸ್) ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ, ಮದ್ರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು, ಸಮಾಜೋ-ಭಾಷಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಸಂಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕ ವಿಜ್ಞಾನಗಳು, ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆ ಅವರ ಆಸಕ್ತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು. thisisrajkumar@gmail.com

ಅನುವಾದ: ಪ್ರಜ್ಞಾ / ಪರಿಶೀಲನೆ: ನಾಗಮಣಿ ಎಸ್ ಎನ್

ಮೂಲ: *Language and Language Teaching* Volume 1 Number 2 Issue 4
July 2013.

